

Herne, 28 oktober 2011

Aan de heer Arthur De Schrijver,
gewezen schepen van de gemeente Affligem
Residentie Tobias
Kasteelstraat 43 bus 0009
9470 Denderleeuw

Beste Arthur,

Door een gunstige wind, zoals dat heet, verneem ik dat een voorstel om u het ereburgerschap van de gemeente Affligem toe te kennen, verworpen is. In het verslag van de zitting waarop leden van het adviescomité zich over het voorstel hebben uitgesproken, staan - met permissie gezegd- nogal wat rare dingen in. Enkele daarvan citeer ik letterlijk:

‘Arthur De Schrijver kan vandaag niet (meer) buigen (sic) op een ruime en algemene naambekendheid onder de Affligemse bevolking: hoofdzakelijk de iets oudere inwoners van deelgemeente Hekelgem kennen hem.’ (Motivering vanuit de Cultuurraad.) ‘Arthur De Schrijver is bij het merendeel van de leden niet gekend, wat vragen oproept over de waarde van het ereburgerschap.’ (Uit het advies van het Gros.)

In deze appreciaties hoor ik wat Ben Crabbé haast dagelijks in zijn Blokken-quiz opmerkt: ‘Het is van vóór mijn tijd, dus hoef ik dat niet te weten.’ Blijkt nog maar eens Arthur hoe mensen zich door de ‘waan van de tijd’ laten meeslepen. Wat zich voor hun tijd heeft afgespeeld is niet belangrijk, misschien wel voor ‘de iets oudere inwoners’...

Klap op de vuurpijl is wat het Dagelijks Bestuur van de Cultuurraad laat noteren: ‘De aanreiking (sic) van een idee (n.l. de naamgeving van de gemeente) volstaat niet voor het toekennen van een eretitel’. En wil het aanreiken van dit idee nu juist hét punt in het voorstel zijn!

Arthur, laten we even teruggaan in de tijd. In 1971 werd je op de Volksunielijst tot gemeenteraadslid verkozen. Dat was helemaal tegen de gevestigde en vastgeroeste dorpspartijen in. Het toonde aan dat de mensen van Hekelgem verandering wilden, wat in oktober 1976 nóg duidelijker werd. De Volksunie scoorde vrij goed en sloot in meerdere gemeenten bestuursovereenkomsten af. Ik heb toen wel eens lachend gezegd dat je van Brussel tot Gent door gemeenten kon lopen waar VU'ers mee bestuurden : Asse, Ternat, Hekelgem, Liedekerke, Denderleeuw, Aalst, Lede, Merelbeke ... Wij waren onervaren maar de ambitie om onze stempel op het beleid te drukken was groot. Dat deden wij in Liedekerke en dat deed jij in Groot-Hekelgem.

Je werd schepen van Milieu en Sociale zaken, je startte een Groencomité, liet sluikestorten opruimen, plantte bomen en deed voor het eerst het huisvuil gescheiden ophalen. Nog tijdens die legislatuur werd je ook, als enige van de gemeente, tot raadslid van de randfederatie Asse verkozen. Dat wil zeggen dat mensen over de partijgrenzen heen voor jou hebben gestemd.

Een probleem van een heel andere aard zette je aan het denken. Sinds de samenvoeging van gemeenten (‘fusie’, zoals de volksmond zegt) heette Hekelgem ‘Groot-Hekelgem’. Een naam die niet bekte en die bovendien aanleiding gaf tot frustraties in Essene en Terafene. Daarom bedacht jij een meer elegante benaming. Je bent dan naar abt Jan Goetghebeur van de abdij gegaan en je hebt hem je voorstel om de naam Groot-Hekelgem door Affligem te vervangen, voorgelegd. De abt ging meteen akkoord. Hij had ook anders kunnen reageren. De naam van een eeuwenoude abdij claimen, doe je niet zomaar. Met het aanvaarden van de naamsverandering door de gemeenteraad ergens in

1977 was de klus niet geklaard. Het voorstel moest de minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen passeren en ook deze van Justitie moest zijn zegen geven. Pas dan kon de koning de naamsverandering ondertekenen, dat gebeurde op 9 juli 1980 en het besluit daarvan verscheen twee maanden later (10 september) in het Staatsblad.

Het moet gezegd dat onze toenmalige partijgenoot Jef Valkeniers veel werk heeft verzet om de zaak geregeld te krijgen. Op 27 januari 2006, ruim 25 jaar nadat Groot-Hekelgem tot Affligem was verpopt, werd dr. Valkeniers voor zijn inzet tot ereburger van Affligem uitgeroepen. Vijgen na Pasen, denkt een mens ware het niet dat de politicus uit Schepdaal in 1993 de VU had geruild voor de VLD. Niet toevallig de partij van de burgemeester die toen in Affligem de touwtjes in handen had!

Beste Arthur, ik zou aan je 'dossier' een element willen toevoegen waarover ik in de hele discussie niets heb vernomen. Met name dit waarvoor de familie De Schrijver in en rond Hekelgem gekend is : de snijbloemeteelt. Reeds in 1972 sprak je je collega-bloemisten aan om een bloemistenbond op te richten, niet minder dan 35 kwekers sloten aan. In 1973 vierde Hekelgem twee verjaardagen: 100 jaar zandtapijt en 60 jaar snijbloemeteelt. Het was Charles Declerck, toenmalig leraar aan het hoger instituut voor tuinbouw in Vilvoorde en voorzitter van de bond, die herinnerde aan die unieke activiteit. In zijn brochure *Zestig jaar snijbloemen te Hekelgem* staat: 'Het ontstaan van de bloemeteelt in Hekelgem is te danken aan de man van het eerste uur: August de Schrijver'. Je vader was inderdaad de eerste professionele bloemist in Hekelgem, hij startte in 1913 met een verplaatsbare serre. Dat snijbloemen voor Hekelgem economisch belangrijk zijn, leest zich uit de tientallen namen van families die in de sector werkzaam zijn (geweest) en het voorbeeld van de familie De Schrijver hebben gevolgd. Dat dit aspect afwezig is uw 'dossier' is een lacune die ik bij deze goed wil maken.

Beste Arthur, mijn open brief zal weinig veranderen aan de mening van de dames en heren die je kandidatuur hebben afgewezen. In het voorbije voorjaar werd mij het ereburgerschap van de gemeente Herne toegekend, en ben ik zeer dankbaar. Het zegt veel over de wijze waarop openbare besturen omgaan met de inzet van hun burgers.

Arthur, het lijkt geen twijfel: voor alles wat je gepresteerd hebt, ben je ereburger van Affligem. De gemeente die door uw toedoen door het leven gaat met zo'n schitterende naam!

Beste groet!

Maurits van Liedekerke

Leenstraat 37
1540 HERNE